

گزارش «فرهیختگان» از چراغ سبز کشورهای اروپایی به جریان های تجزیه طلب و تروریست

خانه تروریست ها کجاست؟

تابلودار گروه های تروریستی در کشورهای مختلف اروپایی از جمله، انگلستان، فرانسه، آلمان، هلند و... و تلاش های دیپلماتیک برای قرار اعضای این گروهک ها از محاکمه از طرف دیگر شهادی بر فرش قرمز اروپا برای تروریسم است. علاوه بر میهمان نوازی چندین ساله فرانسوی ها از سرکردگان منافقین، کمک های بی شائبه اروپا به این گروهک تروریستی تا آنجا پیش رفت که مریم رجوی، با صدور بیانیه ای رسمی از مقامات آمریکایی و اروپایی به ویژه آنگلا مرکل، صدراعظم آلمان تشکر کرد! چندی پیش نیز براساس افشاکری یک منبع خبری عرب اعلام شد که علاوه بر حمایت گسترده سعودی از گروه های تروریستی القاعده، داعش و النصره، گروهک منافقین ماهانه ۸۲ میلیون دلار از دولت سعودی کمک مالی دریافت می کند.

علاوه بر اینها باید گفت براساس اخباری که این روزها در رسانه های مختلف منتشر شده و تاکنون تکذیب هم نشده، بسیاری از عملیات های ماه های اخیر در مرزهای ایران و استان های مرزی توسط گروهک های تروریستی ساکن اروپا انجام شده؛ گروهک هایی که منابع مالی خود را به وضوح از عربستان و به واسطه بانک های اروپایی و خبریه های سعودی تبار مستقر در این کشورها کسب کرده اند. «فرهیختگان» به همین مناسبت بخشی از سابقه حمایت های علنی و غیرعلنی اروپا از گروهک های تروریستی ضدایرانی را بررسی کرد.

گروه های تروریستی از طرفی و بالش نرم تابعیت برای رهبران و تاسیس دفترها و نمایندگی رسمی و

و فرانسه، علاوه بر کمک های چند صد میلیون دلاری این اتحادیه به القاعده و داعش و دیگر

چند ده میلیون یورویی به سازمان مجاهدین خلق و پناه دادن و اسکان در کشورهایی چون آلبانی

حمله تروریستی روز شنبه به رژه نیروهای مسلح در اهواز، سفرای هلند و دانمارک در تهران را به وزارت امور خارجه احضار کرد. قاسمی، سخنگوی دستگاه دیپلماسی کشورمان با اعلام این خبر تاکید کرد که مدیرکل اروپای وزارت امور خارجه نسبت به اقامت اعضای گروهک های تروریستی در این کشورها شدیداً اعتراض کرده است؛ اعتراضی که پیش از این نیز صورت گرفته بود و جمهوری اسلامی بارها خواهان دستگیری و محاکمه این تروریست ها شده بود. علاوه بر اینها تریبون دادن شبکه تلویزیونی مستقر در لندن به سخنگوی گروهک تروریستی الاحوازیه و اعلام جزئیات جنایت خوزستان نیز در غیاب سفیر، کاردار انگلیس را به وزارت خارجه کشاند.

اروپا اگرچه در زبان مدعی است که تروریسم مرز نمی شناسد، با این حال گویا تروریسم برای اروپا خوب و بد دارد و تنها تروریست هایی قابل محاکمه هستند که برای قاره سبز خطر آفرین باشند، چراکه بررسی ریشه فعالیت ها، بسترهای حقوقی و منابع مالی گروه های تروریستی خرد و کلان نشان می دهد که اتحادیه اروپا به رغم نقاب های بشردوستانه، نه تنها محملی امن برای تروریست ها شده که مهد تروریست پرور هم می تواند لقب گیرد.

خروج منافقین از فهرست سیاه سازمان های تروریستی اتحادیه اروپا، آن هم با ادعای مقابله با تروریسم و متعاقب آن کمک های مالی و علنی

هلند؛ مأمن الاحوازی ها و کلاهی ها

ترک و به هلند مهاجرت کرده بود و حدود ۱۰ سال در این کشور اقامت داشت. کشته شدن احمد نیسی بهانه ای شد تا الاحوازیه ها انگشت اتهام را به سوی جمهوری اسلامی ایران دراز کرده و با برگزاری تجمعات پی درپی در مقابل سفارت ایران، دولت هلند را به واکنش در این باره وادارند. در ادامه سازمان اطلاعات و امنیت هلند (AIVD) بررسی پرونده این قتل را در کنار پرونده ای دیگر در دستور کار قرار داد؛ پرونده ای که مقتولش فردی به نام «علی معتمد» بود، فردی که دو سال قبل در شهر المیره

است و از آنجا فعالیت گردان های تحت فرمان خود را سامان می دهد. دانمارک البته تنها محل حضور اعضای این گروهک تروریستی نیست و بیشتر عوامل آن که از دو خانواده نیسی و بستند، در کنار این کشور، هلند و سوئد را نیز برای سکونت انتخاب کرده اند. پیش از این احمد مولا ابوناھض مشهور به احمد نیسی، دبیرکلی «حرکه النضال العربی لتحریر الاحواز» را به عهده داشت که آبان ماه سال گذشته در مقابل منزلش در شهر لاهه هلند به ضرب سه گلوله مهاجمان ناشناس کشته شده است. نیسی که برخی او را مؤسس «جنبش آزادی بخش الاحواز» می دانند، از سال ۲۰۰۵ ایران را

اگر جنبش الاحوازیه را نامی عام برای گروهک های تروریستی تجزیه طلب بدانیم، باید گفت معروف ترین این گروه ها عبارتند از: «حرکه النضال العربی لتحریر الاحواز»، «جبهه العربیه لتحریر الاحواز» و «حزب النهضة العربی لتحریر الاحواز». از این میان اما بزرگ ترین و خشن ترین آنها یعنی «حرکه النضال العربی لتحریر الاحواز» بیش از همه حائز اهمیت است و عمدتاً از این گروهک تحت عنوان الحوازی یاد می شود.

شاخه تروریستی این گروهک، گردان های محی الدین آل ناصر نام دارد که قریب به یک سال است به رهبری «حبیب نبگان» به فعالیت می پردازد. حبیب نبگان همچون بسیاری از اعضای خانواده اش ساکن دانمارک

در نزدیکی آمستردام کشته شده بود. پرونده معتمد البته در همان مقطع، در دادگاهی در شهر لی استات نیز در جریان بود و با بررسی های صورت گرفته کاشف به عمل آمد که «علی معتمد» همان «محمد رضا صمدی کلاهی» عامل انفجار دفتر مرکزی حزب جمهوری است. افشای هویت کلاهی همانا و شکل گیری موجی از فشارها بر دولت هلند برای اعطای پناهندگی ۳۰ ساله به او همان. در همین ارتباط تعدادی از نمایندگان پارلمان هلند خواستار توضیح وزارت دادگستری و سازمان اطلاعات و امنیت این کشور شدند. این موضوع اعتراض تعدادی از احزاب و گروه های سیاسی هلند بابت مخفی نگه داشتن هویت کلاهی

و اعطای تابعیت را نیز به همراه داشت. چندی بعد سازمان اطلاعات و امنیت هلند (AIVD) در اقدامی پیش دستانه با طرح این ادعا که شواهد و قرائنی مبنی بر دست داشتن جمهوری اسلامی ایران در ماجرای قتل علی معتمد و احمد نیسی وجود دارد، دو دیپلمات سفارت ایران را از خاک هلند اخراج کرد. به بیان دقیق تر، دولت هلند در کنار اخراج توهین آمیز دو دیپلمات ایرانی، در یک قرار به جلو علاوه بر نسبت دادن اتهام قتل به جمهوری اسلامی ایران، از مسئولیت اعطای پناهندگی به دو تروریست که بیش از ۸۰ نفر از مسئولان ارشد نظام و ده ها تن از هموطنان خوزستانی را به شهادت رسانده بودند، شانه خالی کرد.

آلمان؛ مهد تروریست های بین المللی

آلمان و شهرهایی چون برلین، کلن و هامبورگ از سال های ابتدایی تشکیل جمهوری اسلامی پذیرای ضدانقلاب و عناصر گروهک های تروریستی بوده اند؛ گروه هایی که فصل مشترک فعالیت آنها مبارزه مسلحانه با نظام ایران است. در میان آنها اما گروهک های تروریستی فعال در غرب کشور و مرزهای ایران با عراق و ترکیه بیشتر از دیگران به چشم می آیند. پژاک یکی از این گروه هاست.

رحمان حاج احمدی سال هاست ساکن کلن است و با وجود درخواست های مکرر ایران برای استرداد وی، او همچنان آزادانه در این کشور زندگی و فعالیت می کند. علی لاریجانی در سال ۸۸ از درخواست رسمی ایران برای بازگرداندن این تروریست قدیمی خبر داد، ولی در عین حال دولت آلمان هیچ گاه با ایران همکاری نکرد. اعضای حزب منحه دموکرات کردستان که همین تازگی ها درگیری هایی را هم با ایران داشته اند، از دیگر گروه های تروریستی ساکن آلمان هستند. سابقه فعالیت های این گروهک تروریستی در آلمان به سال های دهه ۶۰ و ۷۰ برمی گردد و به عبارتی می توان گفت از همان روزهای ابتدایی انقلاب که با آنها در خاک ایران مقابله شد، حلقه مرکزی سازمان، خود را به آلمان رساند و تجدید قوا کرد. رحمان قاسملو، دبیرکل سابق این حزب و دیگر همراهان وی

در اوایل دهه ۶۰ فعالیت های گسترده ای را علاوه بر آلمان در چکسلواکی و فرانسه سازمان دهی کردند و دقیقاً در سال ۶۰ به ائتلاف تروریستی «شورای ملی مقاومت ایران» پیوستند و رسماً با سلطنت طلبان، منافقین و دیگر گروه های تروریستی همدست شدند. صادق شرفکندی، دبیرکل بعدی این حزب که نامش با واقعه رستوران میکونوس در برلین شناخته می شود، پس از قاسملو بخشی از فعالیت حزب دموکرات کردستان را به دفاتری در کلن و هامبورگ انتقال داد و اقدامات خود را وارد فاز جدیدی کرد. علاوه بر این، باید گفت مصطفی هجری، دبیرکل کنونی این حزب هم مسیر گذشتگان خود را طی می کند. او سال هاست علاوه بر فعالیت آزادانه در اروپا، حیات سیاسی خود را در آلمان ادامه داده است. سخنانی در پارلمان اروپا، در کنار دیدارهای متعدد با اعضای پارلمان آلمان از جمله اعضای حزب دموکرات مسیحی این کشور درخصوص چگونگی افزایش فشارها بر ایران از مهم ترین اخباری است که این سال ها در رسانه ها چندین بار منتشر شده است. باید اشاره کرد که هم اکنون هم اعضای این حزب در آلمان گستره فعالیت زیادی دارند و علاوه بر برگزاری مراسم های مختلف از جمله کنگره هایی برای محکومیت ایران در مساله حقوق بشر، راهپیمایی هایی را هم آزادانه در دستور کار داشته اند.

بالش نرم لندن برای تروریست ها

را دریافت کرده بود! هفت سال بعد حزب «تضامن الديمقراطية الاحواز» به سرکردگی «منصور سیلاوی» که ارتباطی تنگاتنگ با اتباع انگلیس داشت، در لندن اعلام موجودیت کرد؛ حزبی که گفته می شد قرار است محملی برای فعالیت خلق عرب مقیم اروپا باشد و در مرام نامه خود خلیج همیشه فارس را عربی می خوانند و تاکید دارند اقدامات تروریستی و مسلحانه این گروه تا اشغال و تصرف خوزستان، بوشهر، هرمزگان و جزایر سه گانه جمهوری اسلامی ادامه خواهد داشت.

ملاقات های جک استراو، وزیر خارجه وقت انگلیس و رئیس پژوهشگران دفتر مطالعاتی و سیاست گذاری بخش خاورمیانه وزارت امور خارجه بریتانیا با اعضای این گروهک در دهه ۸۰ و همزمانی این ملاقات ها با

جنایات این گروهک تروریستی در جنوب کشورمان از سر رشته اصلی این جنایات پرده برداشت.

تشکیلات «انجمن دوستی عرب های ایران و انگلیس» از دیگر تشکل های تروریستی است که در لندن تحت مدیریت دانیل برت (برد)، شهروند انگلیسی حزب کارگر این کشور اداره می شود؛ تشکیلاتی که علاوه بر کنسولگری آمریکا، از حمایت بسیاری از وزرای دولت انگلیس و اعضای موسسات امنیتی این کشور برخوردار است و تمرکز خود را بر تحریک قومیت عرب در ایران گذاشته است. برخی از دانیل برت به عنوان مسئول و راهنمای رسانه ای و مشاور تبلیغاتی گروهک های تروریستی الاحوازی هم نام می برند. «کانون ضد نژادپرستی و عرب ستیزی ایران» نیز در سال ۱۳۸۶ با هدف ترویج نژادپرستی افراطی و جدایی طلبی قومی در لندن تشکیل شد.

دامن زدن به اختلافات مذهبی مسلمانان از طریق چند ده شبکه ماهواره ای متعلق به یاسر الحبيب (تبعه انگلستان) و فرقه شیرازی ها و موسوم به شیعه انگلیسی، از دیگر فعالیت های رویاه پیر در همین راستا تعریف می شود. البته فعالیت گروه های موسوم به شیعه انگلیسی منحصر به تنش آفرینی های رسانه ای و اقداماتی در راستای وهن اسلام با مجوز دولت انگلیس نیست.

در همین راستا می توان به حمله به سفارت ایران در لندن، استفاده گذشته و همزمان با حضور ولیعهد سعودی در لندن اشاره داشت که از طرف این گروه ها با همدستی و سکوت پلیس دیپلماتیک بریتانیا انجام شد. البته اینها تنها نمونه هایی از حضور گروه های تروریستی و تفرقه افکن در لندن است؛ گروه هایی که از تریبون ها و رسانه های رسمی بریتانیا، از جمله بی بی سی و اینترنشنال نیز ترویج و حمایت می شوند.